

Z ČESKÝCH VLASTÍ

Protičeské útoky ve Vídni. V neděli dne 9. března dopoledne a v poledne došlo ve Vídni v 14. okrese ke krvavým protičeským výtržnostem. Jednota českých turistů uspořádala za podpory jiných spolků v Seuhmannově Variété v Maergstrasse v 14. okresu koncertní matinee, první to český podnik tohoto druhu ve Vídni. Němečtí nacionální a radikální štváři proti tomuto českému podnikovi již dlouhou dobu ve svých listech a vyzývali Němce, aby se dostavili před budovu, v níž se český koncert má konati, a aby českou slavnost násilím znemožnili. Již o 7. hodině ranní obsadili němečtí demonstranti, hlavně výrostkové, okolí Seuhmannova Variété, přepadali české mluvčí osoby a sbíhli je do krve. Čechům nadávali: "Vlastizrádci!" "Pán-slavisti," "Česká pakáž," "Česká prasata," "Čeští psi" a pod. Němečtí šlo hlavně o to, aby českému obecnstvu znemožnili přístup do Variété. Docházelo k scénám nejvíce surovým, při kterých čeští lidé a také české ženy, byli sraženi k zemi, kopáni, bití a poplávání. Výjevy tyto dosáhly takové, že konečně i vídeňská policie, která proti německým zvěřinám zakročuje, když již je po všem, k tomu nemohla nečinně přihlížeti. Od 8. hodiny ranní bylo nutno povolávat stále nové a nové posily policejní, až konečně mezi 12. a 1. hodinou, kdy pronásledování a znásilňování českých lidí nabylo vrcholu, shromážděno bylo v okolí Variété přes 500 policistů jízdních a pěších, kteří po skončení české slavnosti silným kordonelem uzavřeli sousední ulice, aby byla učiněna přítrž přepadání Čechů, místnost opouštějících. Ke koncertu matinee dostavilo se přes půl třetího tisíce českých lidí. Na větší zástupy v prvních ranních hodinách si němečtí násilníci netroufali a napadali jen ojedinelé chodce. Po dobu trvání koncertu Němci odtáhli od budovy do okolních hospod, kde uspořádali protestní schůzky, v kterých neurvalými řečmi hlásáno bylo, že jest nutno znemožniti jakýkoli český podnik ve Vídni, ježtž německý ráz za každou cenu po případě i násilím musí býti zachován. Když koncert chýlil se ke konci, scházeli se němečtí násilníci v celých zástupech opět do okolí Variété. Za krátkou dobu bylo tam přes 1.000 osob, většinou s odznaky "Suedmarky" a "Bundu der Deutschen;" byli to učedníci, studenti a obchodní příručí. Pozorovali bylo velké množství ženských rváčů, pověstných plotnáků vídeňských (plotnáci je totiž, žemu zde říkáme "gangs", byly zločinných němečtí, kteří byli ozbrojeni holemi a boxery. Policie zatlačila poněkud demonstranty na protější chodníky a do okolních ulic. V sále samotném bylo přes 100 strážníků v civilu a uniformě. Když obecnstvo začalo budovu opouštěti, byl kordon policejní sesílen, takže největší část obecnstva mohla z místnosti v klidu odejít. Jakmile však obecnstvo počalo se v jiné vzdálenosti rozházet do okolních ulic, byly menší skupiny Čechů přepadány Němci s kladky v rukou. Jmenovitě v malém parku na Neumarktguertlu došlo k surovým násilnostem protičeským. Jednotlivé, jmenovitě ženy, byly stlučeny do krve. Stalo se také, že jednotliví Češi byli se stupátkem jedoucím tramvaje strženi k zemi a stýráni dříve, nežli jízdní policie přijela na místo. — Policie také nikterak nejvíla chuti k zatýkání německých rváčů. Toto štvaní a přepadání Čechů trvalo až do 1. hodiny, kdy policie konečně proti výtržníkům zakročila a je zatlačila. Při tom bylo zraněno přes 20 německých výrostků, avšak právě nejběžnější rváci před očima strážníků upřebili.

Čeští horníci jsou vyhnaní za hranice vlasti. V severních Čechách jsou přísně stíháni verbíři, kteří najímají horníky na práci v dolech v Německu. Opatření toto bylo učiněno v zájmu zdejšního uhelného průmyslu i horníků samých. Ze však daleko větší množství českého hornictva nebylo k vystěhování zlácano německými verbíři, nýbrž bojkotem německých nacionálů je přímo vyháněno ze severních Čech a donucováno, aby se vystěhovalo za hranice vlasti, to až dosud příslušné úřady přehlížejí. Je známo, že třeboňský "Volksrat" vyzval též sáské úřady na severu Čech, aby nabražovali české horníky německými. Mimo to němečtí nacionální zřídili v Mostě sprostředkovatelskou práci, která opatruje německé horníky pro doly na českém severu. Každý dělník, který v třeboňské sprostředkovatelské uvažuje se o práci je nejprve tázán na národnost, a když dozná, že je Čechem, řekne se mu: "Čechů nepotřebujeme!" S německou sprostředkovatelskou prací společně postupují lékaři hornické bratrské pokladny v Mostě, kteří až na skrovné výjimky stojí v popředí hnutí protičeského, neohlížejíce se pranic na to, že bývají honorováni za pokladny, která má velkou většinu českých členů. Český horník, byť i zdravý jako buk, jde třeba několikrát k lékařské prohlídce do Mostu a přece není uznán německými lékaři způsobilým za člena bratrské pokladny! Tak znemožněno je českému horníku pracovati na dolech na celém českém severu. Český horník J. Z., vysloužil 3 léta ve vojsku, obdržel práci na dole, avšak v Mostě lékařem bratrské jednoty nebyl uznán zdravým. Rečený horník odejel do Německa, kde lékařská prohlídka je velmi přísná, a tam uznán byl úplně zdravý. Po čase vrátil se též horník do severních Čech a zde, dle dobrozdání německého lékaře opět jako "nezdravý" nebyl přijat za člena bratrské pokladny! Podobných případů stává se veliké množství. Tak vyhánění jsou čeští horníci přímo za hranice vlasti. Zde jedná se o spojený a velmi promyšlený postup německých nacionálů proti českému lidu v poněmčené části severních Čech. Český horník, který se vystěhuje do Německa, odnárodní se a zapadne tam úplně, kdežto v severních Čechách tvoří české hornictvo jádro českých mužů a je pevnou hrází proti postupu němečtí. A proto český dělník a zvláště horník stáje co stáje má býti ze severních Čech vypuzen, aby nepřekážel německému postupu. Tak počítají němečtí nacionální. Když postěžený český horník stěhuje si u horního úřadu v Mostě, odpoví se mu, že je to záležitost lékaře bratrské pokladny a horní úřad nemůže přý v této věci něčeho říci. Je třeba, aby se této záležitosti ujali čeští poslanci a zakročili dle možnosti proti uvedení bojkotování českého hornictva.

Toman se pokusil o útek. — Parotou v Uherském Hradišti pro vraždu k smrti odsouzený Ladislav Toman, kterému česáckou milostí byl změněn tento trest v doživotní žalář, dopraven byl, jak známo, do trestnice v Kartouzech, kde se pokusil za pomoci příbuzných a v dohodě s několika osobami z kruhu dozoreů o útek. — Jak známo, ještě v době vyšetřovací vazby připravoval Toman plán k útoku. Nyní zaměstnán byl v oddělení na výrobu papírových sáček. Prostřednictvím vozky Fr. Kavana, zaměstnaného u jičínského speditera Markuse Poppra, který zboží často v trestnice odvážel, spojil se se svými příbuznými, kteří mu chtěli dopomoct k útoku a poskytnouti mu větší částku peněz. Jen náhodou byl vězeňskou správou plán Tomanův vyzařen a dopisy jeho, dle kterých činěny již poslední přípravy, zadrženy. Toman byl nyní uvřzěn do samovazby a s vozkou Fr. Kavannem bylo zavedeno vyšetřování. Kavan prohlásil, že není vinen, že pouze doručoval dopisy, o jejich obsahu nebylo mu nic známo. Také s některými dozorei vězeňskými bylo zahájeno trestní řízení.

Jubiläum českého dramatického umělce. Letošního roku dovrší mistr Josef Šmaha, býv. vrchní režisér Národního divadla v Praze, žijící nyní v Táboře, padesátý rok své umělecké činnosti. Šmaha nastoupil svou dráhu uměleckou 11. ledna 1864 u společnosti F. J. Čížka. Po dvou letech byl angažován k městskému divadlu v Plzni, načež po sedmi letech vstoupil, za ředitelství dra. Čížka, k Národnímu divadlu. Byv po krátkém čase reangažován, působil od otevření Národního divadla až do roku 1905. Potom stal se ředitelem bulharského Národního divadla v Sofii, kdež setrval čtyři léta, načež trvale usadil se v Táboře. Odpočinku svého používá k další literární a umělecké činnosti, občas jako host vystupuje na scénách divadelních v Čechách a na Moravě a přispívá svými literárními příspěvky do různých listů. Jubileum zaslužilého umělce, kterýž před lety navštívil i českou Ameriku, oslavila divadelní družina Jana Blažka, t. j. v Táboře, uspořádávajíc pod protektorátem městské rady v Táboře dne 7. března v tamnějším městském divadle slavnostní představení, k němuž zvolen od Lad. Stroupežnického obraz ze života na české vesnici "Naši furianty," v němž pohostinsky v úloze Buška vystoupil mistr Šmaha. Tábořské občecenstvo váží si milého občana, jenž si zvolil historicky i přírodně krásné město Tábor za trvalý pobyt svůj.

Oběsila se. — V pátek, dne 21. února oběsila se v bytě svých rodičů v Bráníku u Prahy, 18-letá Františka Hartmannová. Zoufala prý si pro nešťastnou lásku. — Mrtvolá byla po lékařském ohledání dodána do místní márnice.

Zastřelil se pod okny své milé. Rolnický synek, 19letý, František Rydch z Bohnie u Nymburka zastřelil se pod okny bytu své milé. Zoufal si pro nešťastnou lásku.

Úraz lyžaře. Do okresní nemocnice v Ml. Boleslavi dopraven byl před nějakým časem Fr. Laner ze Staré Paky. Laner upadl na lyžích tak nešťastně, že zlomil si obě nohy.

Pražané okradeni v pařížském rychlíku. V rychlíku, jedoucím do Paříže, byli u Strassburku okradeni dva Pražané, a to p. Kulík, majitel velkoobchodu kávou, kterýž za příčinou nákupu kávy jel do Londýna a pan Brož, majitel velkovýroby bluz na Král. Vinohradech, kterýž v záležitostech obchodu jel do Paříže. — Mezitím co obědvali v restauraci uvoz, odcizili jim neznámí pachatelé kožich a zavazadla značné ceny. Ačkoli byl ve vlaku způsobilý poplašit, podařilo se pachatelům nějakým rafinovaným způsobem ukradené věci z expresního vlaku odstraniti.

Poslední kapitola mančského poměru. V těch končinách, kde poměrané a říky rostou, vyrůstala v letech osmdesátých deera majitele vinie, Blanka, a ku konci let devadesátých, už s ní byla kvetoucí, kyprkohká dívka, o níž se lebků ubázel, ale byl příkře odmítnut. Konečně podařilo se osmáhlému a také ohnivému Maroovičovi, že získal srdce rostmilé dívky, sliboval, ale málo vyplnil. A když milence v kraje zůstal, měla po něm Blanka v kolibee památku a v srdci žal a smutek. Milence odeslal do Prahy a šel na Malé Straně naproti jičínským kasárnám, otevřel Dalmatskou vinárnu. Do závodu potřeboval hospodyně a tak si psal

pro Blanku, která všechna rozradostněna a šťastná, putovala do Prahy. Zde slavil se sňatek Marooviče s Blankou a oba usídlili se v manželkém ráji na Malé Straně. Dobře se jim v oběhodě vedlo, ale Maroovič nedovedl si toho vážit. Navázal styky s několika ženami, domácnost zanedbával a čistý užitek velmi snadno a rychle utrácel. Když jeho spády manželka odhalila, opustila muže i s hoškem a ubytovala se v Šafaříkové ulici na Král. Vinohradech. Za nedlouho potom dostal přednostu departmentu, komisař pan Dražnar, v bezpečnostním oddělení dopis, v němž neznámý pisatel obviňuje Blanku Maroovičovou, že se velmi často prochází na promenádě se zámožnými pány. Bývalá malostranská vinárna byla předvolána k výslechu a komisař p. Dražnarovi se pláchem vyhléla svůj neskonale krutý osud. Neměla ničeho, žádných úspor a aby sebe i hoška užívala, volila nekrutější cestu k opatření živobytí. Slibila, že se polepší, že se něčemu přiučí a řádnou práci že bude živobytí vydělávati. Pojednou zmizela z Prahy a když se vrátila, byla ještě politováníhodnější než dříve. — Styděla se velice, když se dostala na policejní úřad, kde slibovala jiný způsob života. A zase ujíšfovala, že se polepší. Odejla do Vídně a v měsíci lednu psala komisaři p. Dražnarovi, že se vyučila habietví, ale nikde se nemůže uchytit. Váude jí odmítají, že májí dosti Němků a slovanské ženy že nepotřebují. V těchto dnech obdržel jmenovaný komisař zase dopis z Vídně, psala ho Blanka Maroovičová. Vělnými slovy oceňovala pokyny komisaře Dražnara, jemuž z vědomosti odkazuje poslední život bytost ve svém přibytku a sice překrásně zpívajícího kanára. Současně obdržel komisař oběsání ke staroměstskému obchodnímu soudu, kde se od okr. soudece, dra. Baxy, dověděl, že Blanka Maroovičová se svým 15-letým synem, žákem obchodní akademie ve Vídni VII., skončila sebevraždou.

Svléčení pasažérů hotelu. Onehdy přijel do Prahy neznámý elegantní pán černovlasý, s malým anglickým knírkem pod nosem. Přistěhoval se do předního novoměstského hotelu nejzvučnějšího jména a do svého pokoje si dal dopravit svůj objemný a dosti těžký kufr. Do knihy cizinců zanesl se jménem: "L. Dewig, Oberingenieur in Brux." Rozkázal, aby byl ráno probuzen k liberokému vlaku k 6. hodině. Zapravil ráno a ráno v ustanovenou hodinu byl i s kufrům dopraven na nádraží Františka Josefa, odkud patrně vlakem odjel. Asi o půl 8. hod. ranní zajel do bytě hotelového správce snad všechny zvonky z hostinských pokojů. A už tu byla řada telefonických výkřiků: "Pane, mně někdo ukradl šaty!" — "Mně rovněž!" — "Já mám pryč kalhoty!" — "Já boty!" Tak a podobně voláno se všech stran. Skutečně většina elegantních pasažerů hotelu byla — polonahých. Kýs dareba odnesl pěkně v tichu dva úplné nové drahé obleky, zimní kožich, čtyři kalhoty, osm párů bot, dokonce i nějaké nažehlené košile a j. Podězení padlo na p. "vrchního inženýra Dewiga" a proto vnikl personál ihned do jeho pokoje. Zde pod postelí nalezena byla hromada — briketů, které tu pan vrchní inženýr zanechal. Potřeboval v kufru místo pro ukradené šaty pasažerů a proto brikety vyhodil. Po rafinovaném svlečení cestujících zahájena byla hauba.

Stařenka uhořela. — V těchto dnech událo se v Plavsku u Jindřichova Hradce v rodině mistra truhlářského p. Ig. Pantysa politování hodné neštěstí. Po skončení práce postavil si mistr láhev s tekutinou k leštění nábytku na kamna a upozornil svou česáctiletou matku Ludmilu, aby láhev před vafením sáhla s kamnou odstraniti neopomenula. Pohříchu stařena na to zapomněla. Horkem vařala se tekutina, což když spatřila polekaná hospodyně, chtěla láhev s kamnou odstraniti, ale hořící ohněm postříkala si šaty, které se vařaly. Na zoufalý pokřik přispěchal pan Pantys a vše možnými prostředky snažil se uhoř utušiti. Nieměně utrpěla uba, že stařena tak těžké popáleniny, že jim druhého dne podlehla.

K povšimnutí krajanům na západě:

Proč nyní doba nakládky na drahotu kávy, když jest tu na Západě dosud jeden český obchod, který Vám prodá

pravou a dobrou kávu za 25 centů libru!

Dopíše si o vzorek naší 25-centové kávy, kterýž Vám na požádání zašleme zdarma a přesvědčíte se o pravdivosti našeho tvrzení.

Kávu tuto zašleme na venek od 25 liber výše. — Je-li snad 25 liber kávy pro Vás mnoho, domluvíte se s svým sousedem a objednejte společně, anebo my Vám pošleme dle přání rozvážíme na menší paklíky, když totiž by chtělo více sousedů objednat pohromadě.

Pamatujte, čím větší objednávka, tím více ušetříte na dovozem, které jest ostatně dosti nízké. — Obje náte-li od nás jednou, zajisté stanete se stálými našimi zákazníky, jako ono množství krajanů, kteří ku vašeré spokojenosti od nás kupují. — Další druhy kávy máme po 28, 30 a 33 centech. — Pište o vzorek ještě dne na:

30-1fc

OMAHA COFFEE MILL

1904 So. 13th Str., Omaha, Nebr.

Objednávky vylizujeme proti zaplacení předem pouze! Pište, že jste toto četli v "Pokroku."

Pozor na zrak!

Skla na oči připravujeme dle nejnovější metody. Mát-li slabý zrak, neodkládejte, bude to jen ku Vašemu prospěchu.

Bolní hlavy, závrat odstraní často dobře přispůsobené brýle.

Tisíce lidí jsme uspokojili. Ceny mírné. 28-1fc

A. Cecha & Oldřich Cecha,
registrovaní
čeští optikové
1248 So. 13. Street, Omaha

Sdružení českých lékařů

v Omaze a South Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M., sev.-záp. roh 8. a Hickory ul. Telefon Douglas 6645.	DR. ŠIMÁNEK G. F., 1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláště pozornost.
DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha. Telefon South 142.	DR. KÁLAL F. J., 627 City National Bank, proti Bennetovu obchodu. Telefon Douglas 1761.
DR. NĚMEC CHAS. J., 1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.	DR. SWOBODA LOUIS, 301 Paxton Blk., Omaha. Telefon Douglas 807.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůrazněji odsuzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékař sebe sama v kterýchkoliv časopisech svými pacienty, necht už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osobních. 431f

MACH & MACH.

ZUBNÍ LÉKÁRI.

3. poschodí, Paxton Blk., roh 10. a Farnam ulice
Tel. Douglas 1086. Ind. Phone A-1086.
OMAHA, NEB.

Nejlepší zařízení zubní lékařské předevna ve střední západě. Nejmodernější pomůcky. Práce prvotřídy. Ceny mírné.

Přestěhoval se

Dr. J. W. NOVÁK
český
zubní lékař
přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206.
Rohová místnost na druhé podlaže
nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Tel. residence, 915 William ul., Douglas 6019.

Pivo, které pítá více. Staré německé "Duplak" pivo je vařeno dle staré německé formule odbornými stádkem, jak pivo rozumí obdivovat.

WM. JETTER,
2812 N Street,
Telephone South 888,
SOUTH OMAHA, NEB.

HUGO F. BILZ,
1324 Douglas Street,
Telephone Douglas 1842,
OMAHA, NEB.

JETTER BREWING COMPANY
SOUTH OMAHA, NEB.